

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoCsp/52/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6619204444
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6619204444.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Snopčokovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Evy Dzurikovej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom 811 07 Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený splnomocneným advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Advokátska kancelária 810 00 Bratislava, Mýtna 48, P.O.BOX 205, proti žalovanej: J. D., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. XXX, štátna občianka Slovenskej republiky, o zaplatenie 1.742,82 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 8Csp/116/2019- 143 zo dňa 24.08.2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 8Csp/116/2019-143 zo dňa 24.08.2020 vo výrokoch I. a IV. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovaná je **p o v i n n á** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Lučenec (ďalej „súd prvej inštancie“, alebo „okresný súd“) výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.742,82 eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.742,82 eur od 04.03.2017 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. súd zastavil konanie v časti sumy 1.755,75 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.755,75 eur od 04.03.2017 do zaplatenia, výrokom III. súd zastavil konanie aj v časti zaplatenia sumy 200 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 200 Eur od 04.03.2017 do zaplatenia a výrokom IV. rozsudku rozhodol súd prvej inštancie o náhrade trov konania a vyslovil, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške trov konania.

1.1. Súd prvej inštancie konštatoval skutkový a právny základ nároku, ktorý si v danom spore uplatnil právny predchodca súčasného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava - Ružinov a ktorý sa domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 3.635,37 eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3.635,37 eur od 04.03.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania, z dôvodu, že so žalovanou uzatvoril jeho právny predchodca Consumer Finance Holding. a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 dňa 21.10.2015 Zmluvu o pôžičke č. 7157554/0060277715 (evidenčné číslo zmluvy/príd.autorizačný kód) (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku vo výške 5.000,00 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 148,38 eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 8.902,08 eur. Do podania žaloby zaplatila sumu 3.057,18 eur. Pôvodný žalobca VÚB, a.s. Bratislava, si odvodzoval aktívnu legitímáciu v spore z titulu zlúčenia pôvodného veriteľa spoločnosti Consumer Finance Holding. a.s. Kežmarok s VÚB, a.s. v zmysle projektu rozdelenia zlúčenín, ako právny nástupca

pokračujúci v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok. Žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas v súlade so zmluvou a právny predchodcu žalobcu ju listom zo dňa 29.12.2016 - Predžalobná upomienka, vyzval na úhradu dlžných splátok a súčasne žalovanej poskytol lehotu na ich zaplatenie viac než 30 dní. Žalovaná ani v dodatočne poskytnutej lehote dlžné splátky nezaplatila, právny predchodca žalobcu využil oprávnenie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a úver dňa 19.02.2017 zosplatnil, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 26.02.2017- Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.

1.2. Súd prvej inštancie konštatoval aj procesnú obranu žalovanej, ktorá vzniesla námietku premlčania práva a súčasne tvrdila, že nárok žalobcu považuje za nedôvodný, pretože uzavretá zmluva je vadná a mala za to, že poskytnutý úver je bezúčelný a bez poplatkov. V odpore tvrdila, že právny predchodca žalobcu použil nekalé obchodné praktiky, neinformoval ju o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou, použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol vopred pripravený bez možnosti ovplyvniť jej obsah druhou zmluvnou stranou. Zmluva podľa žalovanej obsahuje neprijateľné podmienky: a) predmet zmluvy nebol dojednaný určite a zrozumiteľne, b) splácanie úveru nebolo dojednané určite a zrozumiteľne, pričom splátka nebola rozdelená na istinu a úrok a iné poplatky, c) zmluvná odmena nebola dojednaná určite a zrozumiteľne a bola dojednaná v rozpore s dobrými mravmi, d) zabezpečenie v zmluve bolo dojednané v rozpore so zákonom a dobrými mravmi - Dohodou o zrážkach zo mzdy, rozhodcovskou doložkou, či zmluvou, bianko zmenkou..., e) sankcie neboli dojednané určite a zrozumiteľne, boli dojednané v rozpore s dobrými mravmi - zmluvná pokuta 10% z výšky úveru, f) realizácia zabezpečenia: veriteľ svojvoľne a jednostranne uplatnil realizáciu zabezpečenia v neprospech slabšej zmluvnej strany, čo je dôvodom pre súdnu kontrolu zmluvy a určenie, či tu právo a právny vzťah je alebo nie je, či je zmluva platná alebo nie, či je úver platný alebo nie je a žiadala žalobu žalobcu zamietnuť.

1.3. Súd prvej inštancie konštatoval neskoršie právne významné skutočnosti majúce vplyv na hmotnoprávnu i procesnú legitímáciu strany sporu. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 02.04.2020 právny predchodca žalobcu žiadal, aby súd pripustil zmenu strany sporu tak, že do konania vstúpi ako žalobca: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtka 48, 811 07 Bratislava. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 8Csp/116/2019-116 dňa 07.04.2020 pripustil zmenu strany sporu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.05.2020.

1.4. Súd prvej inštancie uplatnený nárok právne posúdil podľa § 1 ods. 2, § 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy k 21.10.2015 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), podľa § 3 ods. 3 a § 8 ods. 3 a 4 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného v čase uzatvárania zmluvy k 21.10.2015, podľa § 52, § 53 ods. 1 až 3, ods. 5, ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy k 21.10.2015 (ďalej „OZ“) a premlčanie súd právne posúdil podľa § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka.

1.5. Súd prvej inštancie v prvom rade konštatoval, že aktívnu legitímáciu žalobcu v súlade s § 524 a nasl. OZ mal preukázanú na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 30.11.2017 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s. a postupníkom Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom: Mýtka 48, 811 07 Bratislava, spoločnosť zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel Sro, Vložka č.26 033/B. (ako postupník). Pohľadávka žalobcu ako postupcu voči žalovanej ako dlžníčke, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporového konania, bola postúpená spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. ako postupníkovi. Oznámením o postúpení pohľadávky z 26.03.2020 bolo postúpenie postupcom oznámené žalovanej.

1.6. Následne súd prvej inštancie mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou došlo k uzatvoreniu zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka, pričom však zmluvu súd posúdil aj podľa príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, keďže uzavretá zmluva je súčasne zmluvou spotrebiteľskou. Medzi stranami nebolo sporné, že zmluva uzavretá dňa 21.10.2015, ktorou bol žalovanej poskytnutý úver 5.000 eur, je zmluvou spotrebiteľskou. V zmluve si zmluvné strany dohodli možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti pôžičky (bod. 12.2. Zmluvných podmienok). Súd dokazovaním zistil, že žalovaná nedodržala platobnú disciplínu,

prestala platiť splátky úveru, právny predchodca žalobcu ju na zaplatenie upomínal Predžalobnou upomienkou dňa 29.12.2016, ktorú súd považoval za doručenú žalovanej dňom 24.01.2017, vyčíslený nedoplatok splátok vo výške 430,14 eur nezaplatila a preto ku dňu 19.02.2017 úver predčasne zosplatnil, o čom zaslal žalovanej Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.

1.7. Súd prvej inštancie sa zaoberal žalovanou vznesenou námietkou premlčania práva. Okresný súd v prvom rade konštatoval, že podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a možnosť požadovať zaplatením celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 9 OZ právo na jednorazové splatenie pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 OZ zase ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. V danom prípade právny predchodca žalobcu Predžalobnou upomienkou zo dňa 29.12.2016 žiadal žalovanú uhradiť nedoplatok na splátkach a vyslovene ju upozornil, že ak do 05.02.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2016, bude oprávnený úver zosplatniť. O zosplatnení úveru žalobca žalovanú informoval listom zo dňa 26.02.2017. Žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátky zo zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 21.10.2015, ktorá bola splatná dňa 20.10.2016. Veriteľ ju upozornil na možnosť zosplatnenia dňa 29.12.2016, úver mohol predčasne zosplatniť dňa 19.02.2017, t.j. po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti splátky splatnej dňa 20.10.2016. Právny predchodca žalobcu úver zosplatnil dňom 19.02.2017, čiže včas. Následne potom súd prvej inštancie s poukazom na § 101 ods. 3 OZ vyhodnotil, že trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína plynúť odo dňa splatnosti nesplatennej splátky, t.j. od 20.10.2016 a uplynula dňa 20.10.2019. Žalobca doručil súdu prvej inštancie žalobu dňa 03.10.2019 elektronickým podaním, čiže včas, jeho právo nie je premlčané a žalovanou vznesená námietka premlčania je nedôvodná.

1.8. Následne potom súd prvej inštancie v dôsledku procesného úkonu žalobcu, ktorý pred prvým pojednávaním vzal žalobu späť sčasti ohľadom sumy 200 eur s úrokom z omeškania 5,00% ročne zo sumy 200 eur od 04.03.2017 do zaplatenia (túto sumu zaplatila žalovaná v priebehu súdneho konania) a súčasne toho, že žalobca tiež vzal späť žalobu aj v časti sumy 1.755,75 eur spolu s úrokom z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1.755,75 eur od 04.03.2017 do zaplatenia, v súlade s § 145 ods. 2 CSP konanie sčasti zastavil (výroky II. a III. rozsudku).

1.9. Okresný súd potom zhrnul, že žalobca od žalovanej žiadal zaplatiť len sumu 1.742,82 eur ako rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru 5.000 eur a žalovanou zaplatenou sumou 3.257,18 eur. V konaní preukázal oprávnenosť tohto nároku, udržal dôkazné bremeno, preto súd jeho žalobe vyhovel, pretože žalovaná nespochybnila, že úver v sume 5.000 eur jej právny predchodca žalobcu poskytol. Keďže žalobca uznal, že žalovanej poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, súd sa už nezaoberal tvrdeniami žalovanej o nesprávne určenej RPMN a jej tvrdeniami v odpore proti platobnému rozkazu, lebo pre právne posúdenie sporu boli bez právneho významu. Súd súčasne priznal žalobcovi úrok z omeškania 5,00 % z dlžnej sumy v súlade s § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. od 04.03.2017 do zaplatenia, t.j. odo dňa, ako úrok žiadal žalobca, keďže súd mal preukázané, že žalovaná je so zaplatením dlžnej sumy v omeškaní a žalovaná počiatok omeškania nespochybnila (výrok I. rozsudku). O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a nakoľko v spore bol žalobca úspešný v plnom rozsahu, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania (výrok IV. rozsudku).

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a IV. podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), z dôvodu, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené (§ 365 ods. 1 písm. g) CSP) a z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Napadnutý rozsudok považuje za nezákonný, zjavne neodôvodnený, nevyvážený a nezohľadňujúci argumenty ani okolnosti predmetnej veci. Toto rozhodnutie nespĺňa kvalitatívne ústavné požiadavky na súdnu ochranu. Takisto namieta nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, zakladajúce jeho

nepreskúmateľnosť. Odôvodnenie rozsudku má vysvetľujúcu povahu. Úlohou súdu v časti odôvodnenia je vyložiť pravdivosť, zákonnosť a spravodlivosť tohto záverečného úsudku súdu. Súd prvej inštancie sa nevyriadil s dôkazmi o premičaní. Ohľadom náhrady trov poukazuje na dôvody hodného osobitného zreteľa podľa § 257 CSP pre nepriznanie trov konania žalovanému (odvolací súd poznamenáva, že žalovaná mala zrejme na mysli „nepriznanie trov žalobcovi“).

2.1. Žalovaná, ako odvolateľka v odvolaní v prvom rade namietala, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal s legitimitou žalobcu, na základe predložených dokladov žalobcom, pretože žalobca riadne nepreukázal aktívnu vecnú legitimitu. Nestačí len doložiť list „Oznámenie o postúpení pohľadávky“, žalobca musí predložiť aj doručku s podpisom žalovaného, že mu právny predchodca žalobcu toto Oznámenie o postúpení poslal a že ho aj prevzal. Žalovanej toto Oznámenie o postúpení pohľadávky právny predchodca žalobcu neposlal. Tiež nestačí priložiť len zmluvu o postúpení pohľadávok, pričom žalovaná poukázala na rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp.zn. 1C/44/2016 zo dňa 12.01.2017, sp.zn. 1C/10/2013, sp. zn. 1C/419/2012, Okresného súdu Žilina sp.zn. 6Csp/23/2018 zo dňa 25.01.2019, aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.4.2018. Je na žalobcovi, aby dokladoval platné postúpenie predmetnej pohľadávky od VÚB banky. Žalovaná namietala, že žalobca nepredložil súdu doručku o prevzatí adresovanú žalovanej v zmysle § 526 OZ, doručka nie je v súdnom spise. Žalovanej nebolo zo strany VÚB banky nič doručené. To značí, že právny predchodca notifikačnú povinnosť voči dlžníkovi nesplnil. Žalovaná ďalej uviedla, že vo veci sa jedná o úver poskytnutý bankou, kedy postupník, na ktorého je postúpená pohľadávka banky a ktorý si ju uplatňuje v súdnom konaní (tu žalobca) je povinný tvrdiť a preukázať splnenie podmienok aktívnej vecnej legitimity, vrátane toho, či bola na neho pohľadávka banky platne postúpená podľa § 92 ods.8 zákona č. 483/2001 Z.z o bankách, ktoré stanovuje zákonné podmienky pre právo banky na postúpenie jej pohľadávky voči dlžníkovi.

2.2. V ďalšom texte odvolania žalovaná s poukazom na § 4 ods.2 písm. c/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa poukázala na neprijateľnosť v zmluvách o spotrebiteľskom úvere použitia neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka a to konkrétne v časti zmluvnej podmienky : „Oznámenia zasielané Klientovi do vlastných rúk sa považujú za doručené okamihom, kedy sa príslušné oznámenie zaslané Spoločnosťou na poslednú známu adresu Klienta vráti Spoločnosti ako nedoručené a to aj v prípade, že sa Klient o zaslaní príslušného oznámenia nedozvedel. Fikcia doručovania“. Národná banka Slovenska pod rozhodnutím číslo NBS-000-024-396 zo dňa 27.novembra 2018 vyhlásila za neprijateľnú túto zmluvnú podmienku a pokutovala spoločnosť Consumer Finance Holding, pretože doručovanie zásielok ako má v zmluvách uvedené táto spoločnosť, je neprijateľná zmluvná podmienka.

2.3. V odvolaní žalovaná ďalej namietala, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal zo zosplatnením úveru. Poukazuje na to, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods.9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku, ako aj logického výkladu, vyplýva, že zákonodarcu vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 OZ a druhým je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Žalovaná poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Žilina zo dňa 26.04.2018 sp.zn.10Co/84/2018. Keďže žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do dispozičnej sféry žalovaného pred doručením žalobného návrhu, neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu sa môže vzťahovať len na splátky zročné do budúcnosti, nie späť od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.04.2015 sp.zn 6Co/803/2014. Podľa názoru žalovanej zo strany právneho predchodcu žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods.9 a § 565 OZ, nakoľko žalobca nepredložil doručku k oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu. Takéto oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nemôže spôsobiť žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručku k tomuto oznámeniu. Na základe uvedených skutočností žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaná na podporu svojho názoru poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.01.2011, sp. zn.5Cdo 129/2010, zaoberajúceho sa podmienkami doručovania dôjdením do dispozície adresáta. Keďže žalobca nepredložil listinný dôkaz o tom, že sa oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 26.02.2017 dostalo do sféry dispozície žalovanej, žalobca nepreukázal, že žalovaná mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti

úveru. Nakoľko je neplatné zosplatnenie úveru, tak nemôže byť platné ani postúpenie pohľadávky na žalobcu. Takáto pohľadávka ani neexistovala. Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhuje, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátil mu vec na nové konanie a žalobca zaplatil trovy konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej len v stručnosti uviedol, že žalovanou napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za vecne správne. Je toho názoru, že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou a aj skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a s jeho rozhodnutím, ktoré je tak vecne správne, sa žalobca v plnej miere stotožňuje. V spore bolo preukázané, že žalovaná poskytnutú sumu úveru veriteľovi nezaplatila, preto v súlade so zákonom a princípom spravodlivosti bola žalovaná zaviazaná súdom na zaplatenie sumy nevráteného úveru. Navrhuje, aby odvolací súd rozhodnutie prvoinštančného súdu postupom v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP v napadnutých výrokoch potvrdil ako vecne správne.

4. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku - ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom meritórnom výroku I., ako aj v závislom výroku IV. o trovách konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Odvolací súd vzhľadom na obsah spisového materiálu, ako aj dôvody odvolania konštatuje, že súd prvej inštancie náležite a správne zistil skutkový stav veci a v zmysle ustanovenia § 383 CSP je odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil prvoinštančný súd. Je potrebné zdôrazniť, že žalovaná, ako odvolateľka, neuviedla v odvolaní žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvodiť zmenu či zrušenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, ani nežiadala doplniť dokazovanie za podmienok stanovených v ustanovení § 384 ods. 2 a 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť bez jej viny prezentované v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu a neboli naplnené procesné predpoklady zo strany odvolacieho súdu dopĺňovať dokazovanie, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávanie (§ 383, § 384 ods. 1, 2 a 3, v spojení s ustanovením § 366 Civilného sporového poriadku).

6. Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

7. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

8. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

9. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „ZoSÚ“), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

10. Podľa článku 8 Civilného sporového poriadku sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

11. Podľa čl.15 ods. 1 CSP, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

12. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

13. Predmetom sporu je nárok žalobcu, ako postupníka, ktorý má hmotnoprávny základ v pôvodnom právnom vzťahu medzi právnym predchodcom pôvodného žalobcu (ktorým bola banka VÚB a.s. so sídlom v Bratislave), pričom pôvodný veriteľ bola nebanková spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130. Pôvodný žalobca - banka VÚB a.s. so sídlom v Bratislave, nadobudla pohľadávku, ktorá je predmetom tohto súdneho konania titlom zlúčenia pôvodného veriteľa s VÚB, a.s. v zmysle projektu rozdelenia zlúčenín, v zmysle ktorého spoločnosť VÚB, a.s. ako právny nástupca pokračuje v prevádzkovaní tzv. ostatného podnikania zanikajúcej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorým sa rozumejú všetky ostatné zložky podnikania zanikajúcej spoločnosti okrem TRIANGEL - splátkového predaja a leasingu QCar. Táto okolnosť je zrejmä aj z údajov zapísaných v obchodnom registri. Právny predchodca žalobcu, ako pôvodný veriteľ, uzatvoril so žalovanou dňa 21.10.2015 Zmluvu o pôžičke č. 7157554/0060277715 (evidenčné číslo zmluvy/autorizačný kód). V Zmluve zmluvné strany dohodli, že žalovaná sa zaviazala poskytnutú pôžičku 5.000 eur zaplatiť v 60 mesačných splátkach v sume 144,20 eur (splátka s poistením 148,38 eur) a to až do celkovej sumy pôžičky 8.652 eur. RPMN bola 26,98 %, odplata 26,98 %, fixná ročná úroková sadzba 26,98 %, najvyššia prípustná výška odplaty 27,00 %, celkové náklady spotrebiteľa 3.652 eur, termín konečnej splatnosti 10/2020, priemerná hodnota RPMN 18,01 %, prvá splátka bola splatná 20.11.2015 a ďalšie splátky splatné vždy do 20. dňa v mesiaci. Žalovaná zaplatila z poskytnutej pôžičky sumu 3.257,18 eur (sumu 200 eur zaplatila v splátkach po 50 eur v priebehu súdneho konania).

14. Predmetom odvolacieho konania (vychádzajúc z dôvodov a rozsahu odvolania § 379 a § 380 CSP) zostala námietka aktívnej hmotnoprávnej i procesnej legitímácie žalobcu, na ktorej zotrvala žalovaná v priebehu celého konania a to najmä vzhľadom na odvoláciu námietku nesprávneho vyhodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie, pokiaľ súd vyhodnotil, že mal v konaní preukázané oznámenie o postúpení pohľadávky postupcu dlžníčke zo dňa 26.03.2020, ako aj preukázanie doručenia výzvy pôvodného veriteľa dlžníčke k splateniu celého dlhu zo dňa 29.12.2016. Žalobca preukazoval svoju aktívnu vecnú i procesnú legitímáciu v spore Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.03.2020, uzavretou medzi postupcom VÚB, a. s. so sídlom v Bratislave a žalobcom, ako postupníkom, ktorou pôvodný žalobca postúpil na súčasného žalobcu pohľadávku voči žalovanej.

15. Aktívnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej - existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej - existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/205/2009). Súd prvej inštancie sa tak správne v konaní zameral predovšetkým na skúmanie vecnej a procesnej legitímácie strán sporu, predovšetkým na skúmanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a zameral pozornosť na vysporiadanie sa s otázkou platnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, na základe ktorej by súd mohol konštatovať, že žalobca je skutočným nositeľom práva, ktorého sa v spore voči žalovanej domáha.

16. Súd prvej inštancie správne zamerl pozornosť na skúmanie platnosti postúpenia pohľadávky, predpokladom ktorého je predošlé platné zosplatenie pohľadávky. Odvolací súd poznamenáva, že spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu, ktorý je predmetom sporu, ani žalobca v spore nespochybňoval. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Tieto hmotnoprávne podmienky pre platné a zákonné postúpenie pohľadávky musia byť splnené kumulatívne. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi s upozornením na

aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 9 OZ právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 OZ zase ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 OZ predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 OZ, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 OZ môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatenia celej pohľadávky, nemusí bez ďalšieho začať plynúť až potom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Podľa § 53 ods. 9 OZ nie je upravená lehota v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatenie úveru najneskôr, táto je upravená v § 565 OZ, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie. Zo splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

17. Pokiaľ žalovaná v konaní namietala, že nárok žalobcu bol uplatnený neoprávnené a žalobca nie je aktívne legitimovaný v spore, nakoľko právny predchodca si nespĺnil notifikačnú povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 OZ, odvolací súd, s poukazom na citovanú zákonnú úpravu a oboznámiac sa s obsahom spisu, vyhodnotil túto námietku ako neopodstatnenú. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že pôvodný veriteľ a právny predchodca pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. so sídlom v Kežmarku, vyzval žalovanú výzvou - predžalobnou upomienkou datovanou dňa 29.12.2016 uhradiť nedoplatok na splátkach v celkovej výške 430,14 eur a výslovne ju upozornil, že ak do 05.02.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2016, bude oprávnený úver zosplatiť (č.l. 19 spisu). O zosplatení úveru pôvodný veriteľ žalovanú následne informoval listom zo dňa 26.02.2017 (č.l. 20 spisu). Z predžalobnej upomienky je tak bez pochyb zrejmé, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátky 10/2016, splatnej dňa 20.10.2016. Toto aj bola splátka, ktorá vyvolala predčasnú splatnosť, pretože ani na základe upozornenia žalovaná na dlh neuhradila žiadnu čiastku. Veriteľ ju upozornil na možnosť zosplatenia celého dlhu dňa 29.12.2016, poskytol jej súčasne lehotu dlhšiu ako zákonná povinná lehota 15 dní, pretože splniť si dlh mohla až do 05.02.2017. Veriteľ úver tak mohol predčasne zosplatiť po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti splátky splatnej dňa 20.10.2016. Právny predchodca žalobcu úver zosplatiť dňom 19.02.2017, čiže včas. Pokiaľ žalovaná namieta doručovanie tejto predžalobnej upomienky, ktorá bola súčasne výzvou podľa § 53 ods. 9 OZ, z obsahu spisu má odvolací súd bez pochyb za preukázané, že táto výzva, datovaná dňa 29.12.2016, bola doporučené s doručením do vlastných rúk doručovaná na adresu žalovanej dňa 10.01.2017, pričom aj z poznámky na doručenej listovej zásielke vyplýva, že ide o písomnosť dotýkajúcu sa „15555000150989 7157554“, čo je identifikačné číslo konkrétnej zmluvy o pôžičke. Doporučená listová zásielka bola uložená na pošte dňom 12.01.2017, predžalobnú upomienku si však žalovaná v odbernej lehote nevyzdvihla a z údajov vrátenej listovej zásielky je zrejmé, že právnomu predchodcovi žalobcu bola poštou ako nedoručená vrátená dňom 24.01.2017 s poznámkou „zásielka neprevzatá v úložnej lehote“ (č.l. 21 a 22 spisu). Je tak hodnoverne preukázané, že predžalobná upomienka - výzva predchádzajúca zosplateniu, bola dlžníčke preukázateľne doručovaná a to doporučené. Dňa 26.02.2017 právny predchodca žalobcu vyhotovil Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a úver zosplatiť. Odvolací súd pre úplnosť poznamenáva, že zákonná úprava nevyžaduje preukázanie aj oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti, pokiaľ veriteľ preukázateľne splnil zákonné predpoklady vyplývajúce z ustanovení § 53 ods. 9, v spojení s § 565 OZ. Zo žalobcom v spore predložených ďalších listinných dôkazov (prehľadu splátok a úhrad) taktiež je možné vyvodiť, že výzva bola realizovaná v čase, keď žalovaná bola v omeškaní so zaplatením úverových splátok od mesiaca 10/2016 a pokiaľ ju veriteľ vyzval výzvou datovanou dňa 29.12.2016, bola teda dlžníčka v omeškaní so zaplatením 3 splátok úveru. Právny predchodca žalobcu pritom žalovanú vo výzve upozornil, že pokiaľ neuhradí zostatok úveru, úver sa po uplynutí lehoty, ktorú stanovil až na dva mesiace od výzvy, stane splatným, pričom poskytol jej lehotu do 05.02.2017. Pokiaľ teda zákonná dikcia v ustanovení § 53 ods. 9 OZ

vyžaduje pre účinné uplatnenie práva veriteľa predčasne zosplatiť celý spotrebiteľský úver vo vzťahu k spotrebiteľovi najskôr po troch mesiacoch od omeškania so zaplatením splátok úveru za súčasného písomného upozornenia na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní, je možné sa stotožniť so záverom súdu prvej inštancie, že zo strany právneho predchodcu žalobcu boli splnené zákonodarcom kumulatívne stanovené zákonné podmienky na zosplatenie úveru, t.j. omeškanie so splácaním úveru a upozornenie najmenej 15 dní vopred (v danom prípade až dva mesiace vopred). Boli tak naplnené zákonné podmienky pre platné a zákonné zosplatenie pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namieta, že „vo veci sa jedná o úver poskytnutý bankou, kedy postupník, na ktorého je postúpená pohľadávka banky a ktorý si ju uplatňuje v súdnom konaní (tu žalobca) je povinný tvrdiť a preukázať splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie, vrátane toho, či bola na neho pohľadávka banky platne postúpená podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách“... k tejto odvolacej námietke odvolací súd poznamenáva, že predmetom sporu nie je pohľadávka pôvodného veriteľa - banky, nejedná sa teda o úver poskytnutý bankou, pôvodný veriteľ, ktorý poskytol žalovanej úver, bol nebankový subjekt- spoločnosť Consumer Finance Holding , a.s. so sídlom v Kežmarku.

18. Rovnaký záver o preukázaní doručenia platí aj ohľadom tvrdenia žalovanej, že sa nedostala do jej dispozičnej sféry ani listina, ktorou právny predchodca žalobcu VÚB a.s. so sídlom v Bratislave oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky, datovaná dňa 26.03.2020 a súčasne ju upozornil na to, aby odo dňa oznámenia o postúpení pohľadávok plnila svoj záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy novému veriteľovi (č.l. 110 spisu). Ohľadom doručovania tohto oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 26.03.2020 žalobca v spore hodnoverne listinne preukázal, že predmetná listina bola doručovaná do dispozičnej sféry žalovanej. Odvolací súd z obsahu spisu konštatuje, že žalobca ako listinný dôkaz predložil súdu podací hárok č. XXX vyhotovený Slovenskou poštou, a.s. Banská Bystrica, z ktorého obsahu je zrejme dátum doručovania - dňa 26.03.2020, adresa doručovania, ktorú uviedla žalovaná ako svoju adresu pre doručovanie v zmluve, meno a priezvisko adresáta - žalovanej a tiež podacie číslo doporučenej listovej zásielky M ako aj identifikačné číslo doručovanej zásielky XXXXXXXX (č.l. 107 spisu), z ktorého obsahu je dostatočne preukázané odoslanie konkrétnej doporučenej listovej zásielky (identifikačné číslo zodpovedá číselnému kódu zásielky uvedenej v oznámení o postúpení pohľadávok z č.l. 110 spisu), konkrétnej adresátke v čase, ktorý dátumovo zodpovedá datovaniu oznámenia o postúpení pohľadávok. Listová zásielka ako doporučená bola odovzdaná poštovému úradu, ktorý má povinnosť doporučenú listovú zásielku odovzdanú mu odosielateľom na doručenie kvalifikovane adresátovi doručiť. Je tak dôvodný záver, že touto doporučenou zásielkou bola odosiadaná práve predmetná písomnosť - oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 26.03.2020. V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje povinnosť na zásadu kontradiktórnosti sporového súdneho konania s poukazom na dôkaznú povinnosť vyplývajúcu stranám sporového konania z čl. 8 CSP v spojení s § 153 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sú strany povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Je tak možné skonštatovať, že žalobca si splnil v konaní dôkaznú povinnosť a povinnosť preukázania svojich skutkových a právnych tvrdení a predložil relevantné listinné dôkazy. Bolo potom na protistrane - teda žalovanej, aby produkovala relevantné prostriedky procesnej obrany voči žalobcom produkoványm prostriedkom procesného útoku za účelom ich vyvrátenia, resp. spochybnenia. Pokiaľ zostali tvrdenia žalovanej len v rovine ničím nepodložených tvrdení o tom, že jej doporučená listinná zásielka pôvodného veriteľa doručená nebola, bolo na nej, aby svoje tvrdenia aj hodnoverne v spore preukázala. Žiadny dôkaz vyvracajúci dôkaz predložený žalobcom žalovaná v spore neprodukovala a teda žiadnym relevantným spôsobom nevyvrátila dôkaz predložený žalobcom. Odvolací súd potom konštatuje, že žalovaná v konaní nijakým spôsobom nepreukázala, z akého relevantného dôvodu by sa daná listina odovzdaná na prepravu poštovému úradu ako doporučená listová zásielka nemala dostať do jej dispozície na adrese jej trvalého bydliska v danom čase. Žalovaná nijakým spôsobom súdu nepreukázala, že v danom čase predmetnú zásielku na danej adrese nemohla z objektívnych príčin prevziať. Ohľadom svojich tvrdení, že sa jej písomnosť nedostala do dispozičnej sféry tak žalovaná neprodukovala žiadny dôkaz a teda neuniesla v konaní dôkazné bremeno. Súčasne žaloba preukázala (okrem hodnoverného oznámenia o postúpení pohľadávky), aj postúpenie pohľadávky Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.03.2020 spolu s prílohou č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, že bola postúpená súčasnému žalobcovi pohľadávka z VÚB a.s. Bratislava práve konkrétna pohľadávka voči žalovanej (č.l. 109 spisu a č.l. 113 spisu). Boli tak splnené zákonné podmienky pre platné a zákonné postúpenie pohľadávky v zmysle Občianskeho zákonníka. Odvolací súd poznamenáva, nad rámec odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, avšak na podporu záveru o platnom a zákonom postúpení pohľadávky, že boli súčasne splnené aj zákonné podmienky vyžadované pre postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 17 ods. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 129/2010

Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože sa postupovala pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v dôsledku zákonného zosplatnenia pohľadávky pôvodným veriteľom (ako to už vyššie konštatoval odvolací súd) a súčasne bola postúpená subjektu oprávnenému poskytovať spotrebiteľský úver podľa osobitného predpisu (odvolací súd mal z registra oprávnených veriteľov s licenciou poskytovať spotrebiteľské úvery zverejneného na stránke Národnej banky Slovenska preukázané, že terajší žalobca je oprávneným subjektom od 05.08.2016 a držiteľom licencie NBS).

19. V súvislosti s aktívnou legitimáciou odvolací súd konštatuje, že v zmysle platnej judikatúry vyšších súdnych autorít, relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, teda bez skúmania existencie a platnosti zmluvy o postúpení, ako prejudiciálnej otázky. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 4 Obo 210/01 konštatoval: „Podľa § 526 ods. 2 OZ ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení. Z citovaného ustanovenia teda vyplýva, že ak pôvodný veriteľ oznámi svojmu dlžníkovi, že pohľadávku, ktorú voči nemu má, postúpil tretej osobe, právnou skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je oznámenie jeho pôvodného veriteľa, samozrejme za predpokladu, že oznámenie spĺňa náležitosti právneho úkonu, teda je určité a zrozumiteľné a bolo urobené vážne a slobodne. Platí to bez ohľadu na skutočnosť, či zmluva o postúpení pohľadávky je platná, resp. či vôbec vznikla. Dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolávať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu relevantným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky dlžníkovi je bez ďalšieho založená aj aktívna legitimácia postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd ju akceptuje bez toho, aby skúmal ako prejudiciálnu otázku existenciu, resp. platnosť zmluvy o postúpení.“. (zhodne napr. aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 2 Obo 49/2008).

20. Správny bol potom záver súdu prvej inštancie, ktorý založil svoje rozhodnutie na závere, že súčasný žalobca je v danom spore aktívne legitimovaným a nositeľom práv z predmetnej pohľadávky, pretože súdu relevantným spôsobom preukázal, že na neho právne relevantným a zákonným spôsobom prešiel nárok uplatňovaný žalobou a súčasne v čase postúpenia pohľadávky išlo o postupiteľnú pohľadávku.

21. Ďalšou odvolacou námietkou odvolateľky bolo, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné, pretože nie je riadne odôvodnené. Je potrebné uviesť, že ani táto odvolacia námietka nemá, s poukazom na odôvodnenie napadnutého rozsudku, svoje opodstatnenie. Právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z 3. septembra 1953, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (sp. zn. II. ÚS 383/2006) a tak nepochybne právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov; ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís súd dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (viď napr. IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú zásadný význam pre rozhodnutie (I. ÚS46/05, II. ÚS 76/07). S poukazom na uvedené odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí a preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Následnosti jednotlivých častí odôvodnenia a

ich obsahové (materiálne) náplne zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť i všeobecnú interpretačnú a aj právnu presvedčivosť. Súd jasne a dostatočne zrozumiteľne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel a svoje rozhodnutie odôvodnil presvedčivo a zrozumiteľne a rozsudok súdu prvej inštancie nie je nepreskúmateľný.

22. Možno potom zhrnúť, že právne a skutkové závery, na základe ktorých súd prvej inštancie meritórne rozhodol, boli vecne správne. V nadväznosti na vecnú správnosť meritórneho výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie je potom vecne správny aj závislý výrok IV. rozsudku, ktorým súd prvej inštancie v súlade so zásadou vyplývajúcou z ustanovenia § 255 ods. 1 a 2 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP rozhodol o trovách prvoinštančného konania. Pokiaľ sa odvolateľka v súvislosti s výrokom o trovách konania domáha aplikácie § 257 CSP a odvoláva sa na dôvody hodné osobitného zreteľa, odvolací súd s poukazom na zákonnú dikciu ustanovenia § 257 CSP, v zmysle ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, konštatuje, že v spore neexistuje (a žalovaná to ani nekonkretizuje) akýkoľvek dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie procesne úspešnej strane sporu náhrady trov konania. Súd pri aplikácii tohto zákonného ustanovenia musí mať na zreteli, že ide len o výnimočnosť, ojedinelosť aplikácie tohto ustanovenia a rozhodne nie je úlohou súdu „hľadať“ v spore akékoľvek (stranou netvrdené a najmä nepreukázané) výnimočné okolnosti. Odvolací súd navyše zdôrazňuje, že žalobca sa v spore domáhal voči žalovanej len istiny z poskytnutého a nesplateného úveru. Odvolací súd preto z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. a v závislom výroku IV. podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 CSP) a vyslovil, že žalovaná, ako procesne neúspešná strana sporu, je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).